

prima instanță: L. Trocin (Judecătoria Bălți, sediul Fălești)
Curtea de Apel Bălți: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Fediuc Dmitri cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul depus de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni și menținută hotărîrea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești),

c o n s t a t ă:

La 21 martie 2017 ÎM „Moldcell” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Fediuc Dmitri cu privire la încasarea datoriei în sumă de 6005,34 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat între ÎM „Moldcell” SA, în calitate de operator și Fediuc Dmitri, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar potrivit căruia: operatorul se obligă să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la prețul special, cu condiția achitării din partea abonatului lunar pe o perioadă obligatorie prevăzută în contract.

În conformitate cu prevederile acordului, părțile răspund pentru neexecutarea obligațiilor sale fără restricții.

A menționat că pornind de la faptul că abonatul a încetat să achite abonamentul lunar, a cauzat operatorului un prejudiciu care constă din datoria plus compensația, în valoare de 4003,56 lei. Adicional compensației și datoriei acumulate, abonatul a acumulat o penalitate conform pct.11 al acordului suplimentar de 0,5 % pe zi pentru 100 zile de întârziere, în sumă de 2001,78 lei.

Prin hotărîrea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Fediuc Dmitri în beneficiul ÎM „Moldcell” SA

datoria în sumă de 6005,34 lei, fiind respinsă cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată.

ÎM „Moldcell” SA a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de respingerea solicitării privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor.

Prin decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul depus de ÎM „Moldcell” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 ianuarie 2018 ÎM „Moldcell” SA, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea ei în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. La fel, a solicitat încasarea taxei de stat achitată pentru cererea de recurs depusă în sumă de 135 lei și taxa de stat pentru cererea de apel în sumă de 203 lei.

Recurentul consideră neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare de respingere a pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată din motiv că sumele respective nu ar fi fost achitate. În acest sens, recurentul a menționat că conform contractului nr. 01-02-/11 din 01.02.2011, colectorul (ÎM „Incaso” SRL) suportă din cont propriu costul serviciilor juridice și al taxei de stat în cazul în care se adresează în instanțele de judecată în scopul încasării datoriei. De asemenea, la materialele dosarului este anexată procura prin care ÎM „Moldcell” SA a împuternicit ÎM „Incaso” SRL să o reprezinte în instanța de judecată. Consideră că serviciile de reprezentare juridică și taxa de stat au fost achitate de către ÎM „Incaso” SRL și neîncasarea lor de către instanță este ilegală. Or, aceste cheltuieli nu puteau fi solicitate a fi încasate în contul ÎM „Incaso” SRL pentru că aceasta nu este parte în procesul judiciar.

În conformitate cu art. 434 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție contra semnătură se atestă că la data de 08 noiembrie 2017 ÎM „Moldcell” SA a recepționat copia deciziei instanței de apel. Astfel, declarând recursul la data de 09 ianuarie 2018 recurentul s-a încadrat în termenul de declarare a recursului prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia,

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Covaliov Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru